

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06 (1) 787-8621

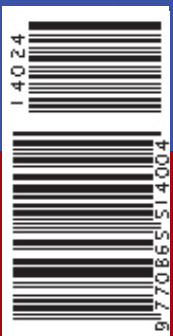

CSAK ÖNÖKNEK,

CSAK MOST...

Baross utca 61.

MUNKÁSPÁRT

AZ EURÓPAI UNIÓ CSAK A MULTIKNAK,
A NAGYTŐKÉNEK KEDVEZ. A KISVÁLLALKOZÁSOKAT,
AZ EGYSZERŰ EMBEREKET KIZSÁKMÁNYOLJA,
GAZDASÁGI BITÓRA KÜLDI.

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

ORBÁN LEGOJA

Gimnazista koromban imádtam Karsai Elek könyveit. Már a címük is magával ragadott. „Számjeltávirat valamennyi magyar királyi követségnek” – hányszor gondoltam vissza erre a könyvre, amikor diplomataként később én írtam számjeltáviratokat, vagy ahogy akkor nevezték, másutasokat. Remekmű volt „A budai Sándor-palotában történt” is. Talán ennek hatására gondoltam mindig is azt, hogy a mindenkori miniszterelnök igenis legyen fent a Várban, a Sándor-palotában. Úgy, ahogyan volt 1867 óta. A hagyományok erősítik az országot, és nem lehet minden rendszerváltáskor új hagyományt csinálni.

A szocializmus idején nem nagyon kedvelték a királyokat és grófokat, ami persze érthető is volt. A Sándor-palota évtizedekig romokban hevert, de egyébként se akadt senki, aki a Várba akart menni. Persze, ez is inkább olyan magyar betegség volt, mert, mondjuk, a prágai királyi várba minden további nélkül beköltözött Klement Gottwald, az első kommunista elnök, és nem zavarta, hogy nem sokkal előtte a polgárság jelképe, Masaryk székelt ott, sőt, ami rosszabb, Hitler is eltöltött egy kellemes éjszakát ott.

Gondolom, Orbán Viktor is olvasta Karsai könyvét, mert amikor helyzetbe került, rögtön döntött: hozzuk rendbe a Sándor-palotát, és költözzön oda a miniszterelnök! De közbejött az a fránya választás, és Medgyessy győzött. Ő meg vagy nem olvasta Karsai könyvét, vagy túlzottan hitt abban, hogy nálunk francia mintára kell köztársaságot csinálni, mindenesetre nem költözött fel a Várba. A Sándor-palota lakója a köztársaság elnöke lett.

Nem irigylem szegény miniszterelnökünket. Most már, hogy szeretett nemzetünk minden létező és nem létező dologra felhatalmazta, legalább is szerinte, szóval most már teljesülhetne a serdülőkori álmom. Igen ám, de akkor ki kellene lakoltatni Áder Jánost. Az ember nem tesz ilyet egykori egyetemista társával, ráadásul az Orbán-kormány bevezette a kilakoltatási tilalmat, úgyhogy egy újpesti panelből sem lehet csak úgy ukmukfukk kidobni a lakost, nemhogy a Sándor-palotából. Társberletbe mégsem lehet menni, Áderéknél is van négy gyerek, Orbánéknál öt, bár a nagyobbik lány már férjhez ment. Nyilván ekkor született a nagy gondolat, hogy Orbán felköltözik a Karmelita kolostorba. Na, nem kell megijedni, nem kell apácák közé vegyülni, mivel szerencsére még II. József színházzá nyilvánította, úgyhogy most nem apácákat kell kilakoltatni, csak egy színházat. Abból meg úgyis annyi van, dögvél.

Persze lehetne más is. Mondjuk, Áder átköltözhetne az egykori Királyi Palotába. A galériát pedig kisuvasztanák a Városligetbe, ott úgyis múzeum múzeum hátán lesz. A Palota persze kicsit nagy lenne Ádernek, hisz még Horthy sem tudta belakni. A gond ezzel sem lenne megoldva, mivel előbb-utóbb elkezdenének susmutolni, hogy akkor most ki is az igazi király, a Sándor-palotai vagy a Királyi Palotai. A Várba tévedő külföldiek állandó zavarban lennének amiatt, hogy a nagy ember lakik a kis házban, a kis ember meg a nagyban. A végén még a postás is belezavarodna.

Egyébként nem értem, miért kell a köztársasági elnökből ilyen faksznit csinálni. A svájciak elég jól elvannak azzal, hogy valamelyik minisztert egy évre megválasztják elnöknek. Ő jár külföldre, ő a protokoll-ember. Gondolod,

hogy nálunk nem akadna ilyen miniszter? Hende Csaba például kiváló lenne, ő úgyis szeret fogadásokra járni. Legalább is az amerikaiakra.

Hende azért is jó lenne, mert az ő minisztériumát valószínűleg Székesfehérvárra rakják, onnan meg nem nagy kunszt fogadásokra járni. Apropó, minisztériumok! Most már nincs kétségem afelől, hogy Orbán bekerül a magyar történelem nagykönyvébe. Csupán azért, mert már harmadszor kormányfő, lehet, hogy nem így lenne, mivel volt azért egy-két szerencsés, aki többször is alakított kormányt. Ráadásul a legfiatalabb miniszterelnökként sem kerülhet be, mivel Hegedüs András még Orbánnál is fiatalabban lett miniszterelnök. Persze, ha úgy vesszük, hogy az alaptörvény szerint az 1950-es években nem is voltunk független ország, akkor mondhatnánk, hogy Hegedüs nem is számít.

Na de a lényeg nem ez! Orbán lesz az első miniszterelnök, aki szétrakja a minisztériumokat az országban. Lázár egyik hivatala megy Kecskemétre. Hova is menne? Mégsem lehet Hódmezővásárhelyt a fővárosnak nyilvánítani! Persze, lehet, hogy ez is csak idő kérdése. Hol van az előírva, hogy Budapest legyen a főváros? Fazekas lehúzó Debrecenbe, talán azért, mert az közelebb van az anyaföldhöz. És így tovább. Az Antall-kormány dilije az volt, hogy az Alkotmánybíróság legyen Esztergomban. Nem jött be! Gyurcsány rémálma a kormányzati negyed volt. Eladták a minisztériumokat, majd visszabérelték őket. A negyedbe meg belebuktak.

De, most tessék figyelni, rájöttem, hogy mit akar Orbán. A minisztériumok szétszórása egyrészt hungarikumként kerülhet bejegyzésre, mint, mondjuk, a házi pálinkafőzés. De a lényeg az, hogy a szanaszét lévő minisztériumok tovább erősítik azt, amire kormányunk a legbüszkébb, a belpolitikai stabilitást. Gondolj csak bele, hogy lehet puccsot csinálni egy olyan országban, ahol a kormány úgy szétszórja a minisztériumokat, mint haszontalan gyerek a Legóját?

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. A Nemzetgazdasági Minisztérium a bankszövetséggel egyeztetett a devizahitelek kivezetésének lehetőségeiről kedden. A kormány célja változatlan: kivezetni a devizahiteleket a magyar pénzpiacról, figyelembe véve a hitelesek, az állam és a bankok érdekeit is.

Munkáspárt: Ez annyira szépen hangzik, hogy legszívesebben megtapsolnánk. Az a baj vele, hogy a fele sem igaz. Vagyis az a része, amelyik bennünket érint. Mert az egyeztetők – konkrétan a bankok és az állam – továbbra is remekül fognak tollasodni az ominózus kérdésen, ám a „hitelesek”, azaz a vértükig nyúzott adósok ezután is nyöghetik a törlesztő részleteket, ha tudják. Mint láttuk, lehet pereskedni évekig, a bank bírja. A jóhiszemű hitelt felvevő meddig bírja idegekkel és pénzzel? Csak erre játszanak. Lehetne tisztességes elbírálást követelni, de csak közösen. Legyen együtt erőnk hozzá!

2. Leginkább a TV2-nek kedvezhet az a bizottsági módosító javaslat, amelyet az utolsó pillanatban készülnek benyújtani a reklámadóról szóló törvényjavaslatához. Az Index úgy tudja, a kormánypárti módosítás csökkenthetővé tenné az előző évi elhatárolt veszteség felével az ezévi adóalapot.

Munkáspárt: Mondanánk, annyira meglepödtünk. Reklám az reklám, minden csatornánál, minden elektronikus és nyomtatott fórumon. Egy frászt! A TV2 már nem két perce szolgálja ki a „királyi” óhajokat, akár még a kormányzat által finanszírozott médiumokon is túltéve. Persze, hogy védeni akarják! A kérdés az, Merkel asszony mikor hívja Orbánt a „szoknyája szélére”, amiért az RTL-t hátrányos megkülönböztetésben részesítik.

3. Az Európai Parlament brüsszeli székházában kedd este felavatták a Horn Gyula néhai magyar miniszterelnökről elnevezett tanácskozótermet. A Fidesz EP-küldöttsége ellenezte, hogy terem viselje Horn nevét.

Munkáspárt: Olcsó és méltatlan történet ez. Olcsó, mert a magyar közéletben számtalan fontosabb kérdés van annál, hogy a néhai kormányfő nevét viseli-e egy brüsszeli szoba. Méltatlan, mert a kormánypárt egy halott ember emlékével hadakozik. Mindez tökéletesen független attól, hogy mit gondolunk Horn történelmi szerepéről.

4. „Vannak olyan szocialisták, akik átlépnek Gyurcsány Ferenc pártjába” – ezt erősítette Kovács László egykori MSZP-elnök. Az európai parlamenti választások óta több vidéki szocialista politikus is arra panaszkodik, hogy Gyurcsány Ferencék csábítgatják magukhoz a szocialistákat.

Munkáspárt: Annak idején az MSZP vitte a pénzt, a Munkáspártnak maradt az elv, az ideológia, a tisztesség. 25 év alatt az MSZP eltaszolta az állam és a párt vagyonát, sokan

jól is élnek belőle. Viszont elfelejtettek a kártyavár alá alapot is építeni, így természetes, hogy az csendesen összedől. Ki a legjobb kikiáltó? Ki ígér többet? Gyurcsány kétségkívül a legrikkancsabb rikkancs a piacon. Szocialistának hazudott szavazónak ő is több mint a poshadó állóvíz. A kérdés mindössze annyi: ezek a szavazók mikor jönnek rá, hogy őket is kiárusították?

5. A Jobbik ingyenes internetszolgáltatás bevezetésére javasolja fordítani a tervezett reklámadóból befolyó bevételeket. Novák Előd szerint a várt 5-10 milliárd forintból megvalósítható lenne, hogy Magyarországon minden igénylőnek 1 gigabájtos mobilinternet-csomagot biztosítsanak térítésmentesen.

Munkáspárt: Ismét egy remek példa arra, hogyan lehet lopni a Munkáspárt programjából. Igaz, mi „csak” arra hívtuk fel a figyelmet, hogy az Internethez való hozzáférés alanyi jogon kellene, hogy rendelkezésre álljon, mivel az embereknek joguk van a tájékozódáshoz, s ennek nyomán a személyes beleszólásra - akár a politikai életbe is. S ha már EU-tagok vagyunk, erre igazán fordíthatna a „fenséges” Unió. Ez technikai kérdés, de fejleszthetné az egészségügyet, az oktatást, a kutatás-fejlesztést...

6. Hétfvégén szabadult a börtönből, de máris visszavágyott az a férfi, aki azért fosztogatott, hogy a rendőrök elkapják. Azzal indokolja tettét, hogy a kinti világban úgyis hajléktalan és munkanélküli lenne.

Munkáspárt: Akkor most szörnyülködünk közösen! Milyen ember az ilyen?! Szegény. Ő tipikusan a kapitalizmus áldozata. Teljesen mindegy, hogy önhibájából vagy azon kívül vesztett el mindent, esélye sincs arra, hogy újra beilleszkedhessen. Még segédmunkásnak sem veszik fel, mert nincsen lakhelye. Ha lenne legalább munkásszálló, amit abból a kicsi pénzből megfizethetne, talán lenne remény. De nincs. Cserébe a dolgozó lakosság adóforintjaiból táplálhatjuk a börtönlakókat, koszt-kvartély adott. Szerintünk van itt „némi” logikai bukfenc.

7. Együttműködik egymással a brit, a német, a svéd és a holland kormány abban, hogy fellépjenek az Európai Unión belüli szabad mozgás jogával való visszaélések ellen - jelentette ki David Cameron brit miniszterelnök kedden a Stockholm melletti Harpsundban.

Munkáspárt: Eddig sem volt titok, hogy van „jó EU-lakó”, meg van „rossz EU-lakó”. Magasan képzett orvosok, mérnökök jöhetnek, meg a takarító személyzet is, de jogokat véletlenül se követeljenek! Kiszolgálni jöttek, ehhez tartsák magukat! Az, hogy a szociális juttatásokra utazókat külön kezeljék – ugyan már! Egyszerűbb minden „bevándorlót” egy kalap alá venni.

KINEK A KORMÁNYA AZ ORBÁN-KORMÁNY?

Június 6-án megalakult Orbán Viktor új kormánya. Orbán az elmúlt négy évben elérte, hogy az ország nem borult fel. Minden elégedetlen rétegnek adott egy keveset, de eleget csak a szupergazdagoknak, a külföldi tőkének. Sok minden épült az országban, de a lakosság többsége minimálbéren él, és 3-4 millió ember kilátástalan helyzetben van. Az elmúlt négy évben az Orbán-kormány a gazdagok kormánya volt. Kérdés, hogy hajlandó-e a jövőben korlátozni a gazdagokat, a tőkét, és adni a dolgozó tömegeknek?

Áder János államfő a Sándor-palotában múlt pénteken reggel kilenckor kezdődött kinevezési ünnepségen adta át megbízólevelét Semjén Zsolt tárca nélküli miniszternek, Pintér Sándor belügyminiszternek, Balog Zoltánnak, az emberi erőforrások miniszterének, Fazekas Sándor földművelésügyi miniszternek, Hende Csaba honvédelmi miniszternek, Trócsányi László igazságügyi miniszternek, Navracsics Tibor külgazdasági és külügyminiszternek, Varga Mihály nemzetgazdasági miniszternek, Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszternek és Lázár Jánosnak, a Miniszterelnökséget vezető miniszternek.

Az Orbán-kormány vitathatatlan érdeme, hogy 2010 után megerősítette az ország fizetőképességét, megőrizte a belpolitikai stabilitást, elutasította az IMF és az EU liberális receptjeit, és megpróbált a magyar viszonyoknak jobban megfelelő politikát folytatni. Az országban nagyon sok minden épült az elmúlt négy évben, Magyarország szebb lett.

Ugyanakkor tény, hogy a magyar lakosság egyharmada

kilátástalan helyzetben van, munka, megélhetés, perspektíva nélkül. Tény, hogy a szupergazdagok és a tehetősebb rétegek jólétét a dolgozó tömegek fizetik meg. Tény, hogy a gazdaság fejlődése szinte kizárólag a multinacionális vállalatoknak köszönhető, és a kormány nem áll a magyar vállalkozók mellett. Tény, hogy az elmúlt időszak gazdaság-élénkítő eszközei kimerülőben vannak, és nem látni újakat. Tény, hogy a politikai hatalom egyre szűkebb kör kezében van, és az embereknek nincs érdemi beleszólása az ország sorsának eldöntésébe. Tény, hogy az ország szellemi és politikai életét eluralta a nacionalizmus, a konzervativizmus, a kommunista-ellenesség, a vallásosság terjesztése. Tény, hogy a társadalomban a félelem lett úrrá. ■

MI A BAJ TISZA ISTVÁNNAL?

A miniszterelnök felavatta Tisza István szobrát a parlament épülete előtt. Orbán Viktor reményét fejezte ki, hogy Tisza István szobrának újraállítása „egy új, nemzetépítő korszak megindulásának szimbóluma lehet”. A kormányfő úgy

fogalmazott, „a nagy lehetőségek, nagy tettek, nagy elődök, nagy elszánások miért ne adódhatnak össze egy nemzetegyesítő korszakká? Miért is ne következhetne a darabjaira hullott liberális korszak után egy felívelő és lelkesítő nemzeti korszak?”

Tisza István kétszer volt Magyarország miniszterelnöke, 1903-1905 között, és az első világháború éveiben, 1913-1917 között. Mi a bajunk Tiszával? Először is, Tisza a háború miniszterelnöke volt. Eleinte ellenezte, majd szívvel-lélekkel támogatta azt a háborút, amely milliók halálát okozta. Másodszor, az Osztrák-Magyar Monarchia fenntartásának híve volt, annak ellenére, hogy a monarchia történelmi ideje már lejárt. A monarchia még fénykorában sem volt más, mint az osztrák és a magyar uralkodó osztály megegyezése arról, hogy együtt nyomják el a dolgozó tömegeket és a többi nemzetiséget. Harmadszor, gyűlölte és üldözte a tőkés rend ellen

fellépő erőket, a kommunistákat, a baloldali munkásmozgalmat.

Mi a bajunk Orbánnal? Orbán történelmi példaképnek tekinti az Osztrák-Magyar Monarchiát, benne Tiszával, a Horthy-rendszert, és összekapcsolja a mával. Ugyanakkor elveti a magyar történelem más korszakait és felfogásától eltérő szereplőit, pedig a történelemben egyaránt vannak császárok és Spartacusok, királyok és munkásvezérek. Ezzel kirekeszt a magyar múltból mindenkit, akinek egykor más volt a véleménye, és kizár mindenkit a mai politikából is, aki mást gondol, vagy mást akar, mint az Orbán-kormány. A múlt egészét kellene elismerni, nem szembeállítani a társadalom különböző erőit, hanem a jelen érdekében a közöset keresni.

Orbánék felfogása nem segíti a jelenlegi magyar társadalom egységesedését, hanem ellenkezőleg, régi sebeket szakít fel, és újakat teremt.

ÓZDI FEKETE DOBOZ: ELSIKKASZTOTT BÁNYÁSZAT

Az „Ózdi Fekete Doboz” című cikksorozat folytatódik egy következő, második epizóddal. Ebben a sorozatban néhány elgondolkodtató képet villantok fel a kapitalizmus ózdi térségi „restaurációjának” rémtetteiből, épített és öröklött értékeink barbár kezeléséről, elherdálásáról. Ezeknek láttán akaratlanul is felmerül az emberben a gondolat, hogy ez már sokkal több, mint hanyag kezelés! Ez már a gazdasági bűncselekmény jogi kategóriáját is kimeríti!

VISSZA A KÁLYHÁHOZ?

Az 1780-as évek végétől 2004 októberéig tartó, majdnem 220 éves borsodi szénbányászati történetírás döntő részét több forrásból ismerhetjük. A fentebb jelzett, októberi fordulóponthoz méltán kiérdemli a „gyászos” jelzést. A „borsodi szénbányászat temetésének” kiváló okait viszont inkább feltételezzük, mint tudjuk. Lehet ugyan, hogy tudni is véljük, de ez, valamilyen oknál fogva, még egy negyedszázad elteltével is tabu téma hazánk gazdaságtörténetében.

Hogyan látja ezt a kortárs szakember, az első számú vezető, az óriásvállalat egykori, sorrendben utolsó vezérigazgatója, Dr. Reményi Gábor? (Forrás: „Bányász-hagyományok Borsodban” Kiadó: BAZ Megyei Levéltár)

„Észak-Magyarországon is több tízezer családnak jelentett megélhetést ez az iparág, melynek köszönhetően úgy is tartották számon a megyét, mint

a nehézipar egyik honi fellegvárát. „A szén az ipar kenyere.” A térségben található barnaszén kincs hasznosításáról az első írásos feljegyzés 1786-ból származik. A XIX. század végén a borsodi szénmedence adta az akkori Magyarország széntermelésének az egyötödét. Ennek a társadalmi összhatása talán minden más iparágénál erősebb volt hazánkban, kiváltképpen Borsodban. A kilencszázados évek elején sorra nyíltak Ózd térségében, a vaskohászat tövében a barnaszénbányák (Somsály, Farkaslyuk, Királd, Borsodnádásd, Vajács aknaüzemei). Ezekhez a bányákhoz szervesen kapcsolódó lakótelepek (kolóniák) jöttek létre, ahol egyre élénkebb társadalmi, kulturális, sport és szabadidős tevékenységek keltek életre.”

Maguknak az üzemeknek a termelése egészen 1966-ig folyamatosan növekvő tendenciát mutatott. A fenti „csúcs év”-

ben elérte a hétmillió tonnát! Ezt követően azonban, egyik napról a másikra, 1967-ben megtörtént a nemzetközi nagytőke első, frontális támadása. Az akkor olcsó olaj átvette a primszerepet az energia piacán. Kormányhatározat született a bányászat visszafejlesztéséről. Igaz ugyan, hogy a hetvenes évek közepén volt egy olajár-robbanás, ami lélegzethez juttatta a szénbányászatot, de néhány év után folytatódott a leépítés. A nyolcvanas évek második felében, szinte minden átmenet és fokozatosság nélkül, az egész ágazatra rázúdult a kaotikus szabadversenyen felelő vadkapitalizmus.

A legfájdalmasabb kortűnet: 1990 elejétől 1994. szeptember végéig a Borsodi Szénbányák Vállalat összdolgozói állományi létszáma 10 170 főről 1 – azaz egy – főre csökkent. Ez volt a BSVZ „fekete szeptembere”. Azóta eltelt harminc év. Ezalatt egy percre sem szünetelt a pusmogás régi bányász körökben, hogy mi volt olyan sürgős? Miért kellett ötven évre való szénvagyont, meg milliókat érő szerkezeteket berobbantani a föld alá? Most meg, mit ad Isten?! Megnyílt a farkaslyuki „Gyürki” tárna! Újra felfedeztük a kanálban a mélyedést?!

Ez több mint beismerő vallomás! De, hogy ez mibe került az országnak? Az azóta tömeges munkanélküliségben nyomorgó munkásosztálynak? Kik a felelősök ezért? Hát, ez úgy tűnik, nem igen érdekli „országgló uraimékat”!

MIÉRT KELLETT A HÁBORÚ A MAGYAR URALKODÓ OSZTÁLYNAK?

Az első világháborúért Európa tőkés körei a felelősek. A magyar katonák hősiessen küzdöttek a háborúban. Elhitték, hogy királyuk és parancsnokaik nemes célokért áldozzák fel őket. A magyar uralkodó osztály azonban nem a hazát védte, hanem új területeket akart megszerezni. Nem a békét védelmezte, hanem a háborút használta saját céljainak elérésére. A katonák hősként haltak meg, rossz célokért. Sorozatunkban a háború igazi okait tárjuk fel, a hősökre és áldozatokra emlékezünk, a mai háborúk ellen emeljük fel szavunk.

BELÉPÉS A HÁBORÚBA: HÁROM ALAPVETŐ OK

Az I. világháború és az abban való magyar részvétel semmilyen körülmények között sem volt a véletlen, vagy valamilyen történelmi kényszerek következménye. Magyarország három alapvető okból lépett az első világháborúba.

- Az első világháborút az imperialista országok közötti ellentétek váltották ki. Az európai térség feletti uralomért vívott gazdasági és politikai harc torkollott háborúba. Magyarország, ha alárendelten is, de része volt a kapitalista világrendszernek. Magyarország helyzete és szövetségi kötelezettségei miatt nem maradhatott ki a háborúból.
- A magyar tőke terjeszkedése nem volt más irányban lehetséges, csak a Balkán felé, a Balkán viszont más tőkés erők, más nagyhatalmak érdekszférájába tartozott. A magyar uralkodó osztálynak – bár rétegenként eltérő mértékben – érdeke volt a háború, és Magyarország ezért lépett be az első világháborúba.
- A háború – minden kockázata ellenére – lehetőséget adott az uralkodó osztálynak arra, hogy a magyar társadalom belső feszültségét levezesse.

A KIEGYEZÉS VILÁGA

Nézzük meg a fenti tényezőket részletesebben! Magyarország több száz esztendő után 1867-ben részleges függetlenségre tett szert. Nem teljesre, azaz nem vált el teljesen Ausztriától. A magyar földbirtokos arisztokrácia ugyanis nem volt elég erős a teljes függetlenség kivívására. Így jött létre a kiegyezés a magyar és az osztrák arisztokrácia között. Létrejött az Osztrák-Magyar Monarchia, amelyben a hadügyek és külügyek, illetve az ehhez szükséges pénzügyek közösek voltak, és közös volt az uralkodó személye is.

Ő volt I. Ferenc József, akinek elfeledték, hogy ő végeztette ki a 13 aradi vértanút.

A Monarchia területe 676 ezer km² volt, 52,7 millió lakossal. Ebből a Magyar Királyság 283 ezer km²-t tett ki. Lakossága 18,2 millió volt, ebből 10 millió magyar. A magyar Szent Korona országai közé sorolták még a Horvát-Szlavon Királyságot 42 ezer km² területével és 2,6 millió lakosával, továbbá a kikötővárost, Fiumét.

Mit adott a kiegyezés? Elsősorban belpolitikai stabilitást. Ez azt jelentette, hogy az osztrák-magyar ellentéteket keretekbe szorították, és a Monarchia együttes erővel tartotta uralma alatt a dolgozó tömegeket és a nagyszámú nemzetiséget, amelyek a Monarchiában éltek.

Másodsorban külpolitikai tekintélyt. Magyarország ebben az integrációban európai középhatalommá vált, bár a Monarchia részeként. Ha nincs a Monarchia, gróf Andrássy Gyula vajon válhatott volna-e a közös birodalom külügyminiszterévé?

Harmadsorban a Monarchia lehetővé tette a kapitalizmus gyors fejlődését Magyarországon. A Monarchia nagyjából azt biztosította, amit az EU manapság: az áruk, a tőke és a munkaerő szabad áramlását.

Magyarországnak szerencséje is volt, mivel a kiegyezés egybeesett az európai fellendülés időszakával. Elindult a második ipari forradalom. Óriási szabad pénzek szabadultak fel, melyek megfelelő befektetési helyeket kerestek.

Mindezt figyelembe véve mondhatjuk, hogy az 1867-1913-as időszak a magyar történelem egyik sikeres fejlődési időszaka. Az iparban a vasútépítés, a malomipar és az élelmiszeripar jelentette a húzóágazatokat. 1860 és 1913 között a nemzeti anyagi bruttótermék (GDMP) növekedése átlagosan évi 2,4 százalék volt, ami elmaradt ugyan az élenjáró területekről – Svédországtól, Németországtól –, de még így is gyorsnak számított. Ennek a korszaknak milliónyi emlékét őrizzük mind a mai napig.

A NEOBAROKK TÁRSADALOM SZÜLETÉSE

A magyar társadalom lényegében 1945-ig megőrizte azt a jellegét, amely a kiegyezés nyomán kialakult.

A magyar tőkés fejlődés nem számolta fel a hagyományos vezetőerőt, az arisztokráciát, a hercegek és grófok uralmát. 1945-ig ők rendelkeztek a föld nagy részével. Az 1911-i évi adatok szerint 597 arisztokratának volt ezer holdnál nagyobb, 184-nek pedig tízezer holdnál nagyobb birtoka. A lakosság egyszázared része birtokolta az összes földterület 13 százalékát. A Monarchia korszakának 15 miniszterelnöke közül 9 arisztokrata volt. Andrássy, Lónyay, Szapáry, Khuen-Héderváry, Tisza István, Eszterházy, Hadik grófok voltak, Bánffy, Fejérváry báró. Az arisztokrácia ilyen kiemelt szerepe kölcsönözte neobarokk jellegét a politikai rendszernek. A főnemesség kötődött a császárhoz, Ausztriához, bizonyos mértékig Németországhoz.

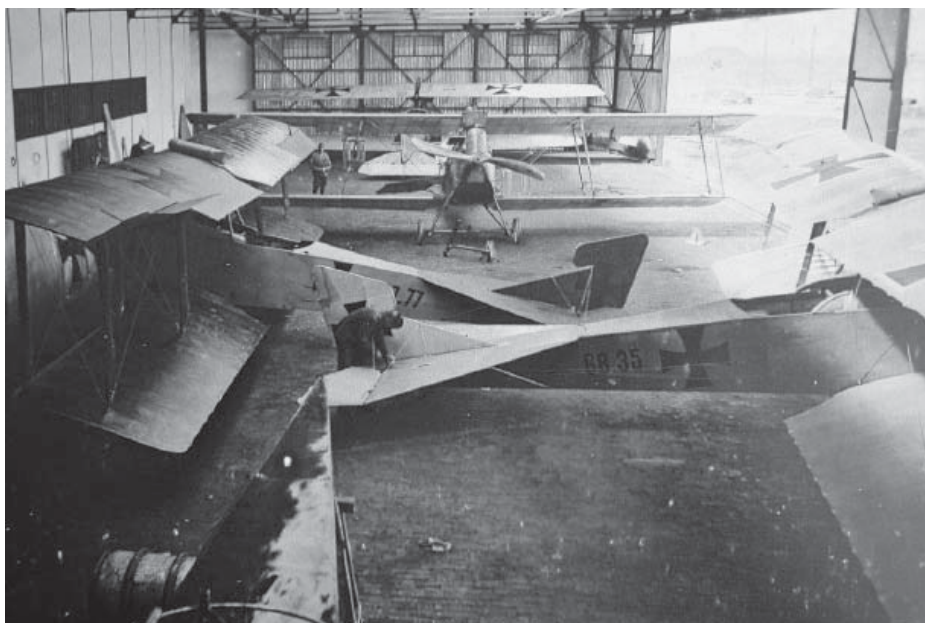
A kiegyezés utáni világ sajátossága a birtokos nemesség térvesztése. Az elszegényedő kis- és középnemességből lett az „úri középosztály”, a dzsentri. A társadalom 5 százalékát alkották, de belőlük került ki a tisztikar és a hivatalnokok zöme. Ez a Noszty Ferik világa, ahogyan Mikszáth Kálmán leírta. A dzsentri pénzéhes, hatalomra vágyik, nacionalista. Innen kerül ki majd Prónay Pál, de még Gömbös Gyula is.

1867 után kialakult az ipari és pénzügyi burzsoázia. Ők lettek – vallásuktól függetlenül – később az első világháború hadiszállásainak fő nyerteseivé. Az 1867 után felgyorsuló gazdasági fejlődés

elsősorban a zsidóságnak kedvezett. Tény, hogy az ország tőkés fejlődésében döntő szerepet játszott a magyarországi zsidóság, ami olyan sajátosságot adott a magyar kapitalizmusnak, ami más országokban sokkal kevésbé volt meg. A nagypolgárság mintegy 150, jórészt zsidó származású családból állt. A zsidó pénzarisztokrácia mindent megtett, hogy társadalmilag elfogadtassa magát. A 19. század második felében 346 zsidó család vásárolt, vagy nyert díjmentesen nemességet, sőt bárói címet. Közülük számosan, így a Chorin, a Weiss, az Ullmann család több tagja az első világháború végén keresztény hitre tért.

A nagypolgárság alatt egy viszonylag jelentős – becslések szerint tízezres – középvállalkozói réteg helyezkedett el. A technikai-ipari fejlődés a középosztály egészének kiszélesedését hozta magával.

AZ ELTÉVEDT LOVAS

Vak ügetését hallani
Eltévedt, hajdani lovasnak,
Volt erdők és ó-nádasok
Láncolt lelkei riadoznak.

Hol foltokban imitt-amott
Ős sűrűből bozót rekedt meg,
Most hirtelen téli mesék
Rémei kielevenednek.

Itt van a sűrű, a bozót,
Itt van a régi, tompa nóta,
Mely a süket ködben lapult
Vitéz, bús nagyapáink óta.

Kisértetes nálunk az Ősz
S fogyatkozott számú az ember:
S a dombkerítéses síkon
Köd-gubában jár a November.

Erdővel, náddal póre sík
Benőtteti hirtelen, újra
Novemberes, ködös magát
Mult századok ködébe bújva.

Csupa vérzés, csupa titok,
Csupa nyomások, csupa ősök,
Csupa erdők és nádasok,
Csupa hajdani eszelősök.

Hajdani, eltévedt utas
Vág neki új hináru útnak,
De nincsen fény, nincs lámpa-láng
És hírük sincsen a faluknak.

Alusznak némán a faluk,
Multat álmodván dideregve
S a köd-bozótból kirohan
Ordas, bölény s nagymérgű medve.

Vak ügetését hallani
Hajdani, eltévedt lovasnak,
Volt erdők és ó-nádasok
Láncolt lelkei riadoznak.

Ady Endre

1914

A városi társadalom alsó szintjét az 1910-re több mint egymillió fő ipari munkásság, valamint a kispolgárság széles tömegei foglalták el. A századforduló után családtagjaikkal együtt a több mint kétmillió kispolgárság sorait erősítette a túlnyomórészt államigazgatásban és közlekedésben dolgozó altiszti réteg is.

MINDEN MÁSODIK BEFEKTETETT FORINT KÜLFÖLDRŐL JÖTT

A 20. század eleji magyar uralkodó osztály sajátosságai ebből a helyzetből fakadtak.

- A magyar arisztokrácia és a tőkésosztály gazdasági ereje elmaradt európai versenytársaitól. Magyarország a Monarchia részeként betagozott a „civilizált” világba. Valamelyest lefaragott Ausztriával és Csehországgal szembeni hátrányából.

Az évszázadok mulasztásait azonban nem lehetett néhány évtized alatt bepótolni. Ez provinciális, félfudális, „neobarokk” jelleget adott a magyar politikának.

- A magyar gazdaság jelentős mértékben függött a külföldi tőkéktől. A 19. század második felében a fejlett országokban bőségesen képződött elhelyezésre váró tőke. 1914-ben pedig már 112,5 milliárd forintnyi külföldi befektetéssel rendelkeztek a legfejlettebb országok. Ekkor a magyar gazdaságba fektetett minden második forint külföldi eredetű volt. A beáramló tőke fő forrása az 1890-es évek elejéig Ausztria volt, körülbelül a befektetések fele onnan származott. A századforduló felé az osztrák részesedés rohamosan csökkent, ezzel szemben a német tőke érdeklődése fokozódott, s megőrizte szerepét Franciaország is.
- A német, francia, angol tőke nyomásával szemben a magyar tőke a Monarchiához közeli területeken, főleg a Balkánon tudott terjeszkedni. Az adott nemzetközi viszonyok között az osztrák-magyar tőke érdekeit csak háborús úton tudta érvényesíteni. Ez a tény határozta meg a magyar uralkodó osztály alárendelt helyzetét, és folyamatos függőségét a külföldi tőkétől és a külföldi hatalmaktól.
- A magyar uralkodó osztály a kelet-európai és balkáni területeken az orosz érdekekbe ütközött. Ez a tény a magyar uralkodó osztály politikájának orosz-ellenességet adott.
- A magyar uralkodó osztály érdekeit csak a nemzetiségekkel szemben tudta érvényesíteni. Ez kifejezetten nacionalista jelleget adott a magyar politikának.
- A kiegyezés többek között azért vált lehetővé, mert a magyar uralkodó osztály külső garanciát akart a dolgozó tömegek feletti uralmának fenntartására, a félfudális-tőkés rendszer fenntartására. Ez adta a magyar uralkodó osztályok politikájának reakciós jellegét. ■

MENNEK A KATONÁK...

„Egyszerre csak betolják elénk a vonatot. Hosszú tehervonat, már meg van rakva katonákkal és minden egyébvel, ami kell. Hátról előre, a végéről a mozdony felé, végig megyünk mellette egy kedves és tudós tiszt társaságában. Leghátul a nyitott teherkocsin élelmező szekerek, vadonatúj ponyvával leterítve, tele hússal, liszttel, krumplival, zsírral, fűszerrel. Azután jön egy nyitott teherkocsi, amely robogó konyhának van berendezve. A mozgó tűzhelyek kis vaskéményei füstölnek rajta, nagy üstjeikben ingujjas katonaszakácsok kavarnak, főznek. Azután hosszú sora a rendes tehervagonoknak. Valamikor mennyit tréfálkoztunk a felírásokon: «40 ember, 6 ló». Most lócákat ácsoltak a kocsikba és negyven ember benn ül. Illetve most még nem ül, mind a nagy középjáratóhoz tolong, onnan lóg, integet, énekel kifelé, a legelső sor kilógatja a lábát. Ahogy hátról

végignézzünk ezen a vonaton, ezek a szabályosan megismétlődő, lelógó katonalábak olyanok, mintha a hosszú vonatnak valami rojtos díszítései volnának. Vadonatúj, gyönyörű sárga bakancsok. Megyünk tovább előre az éles kavicsos, a negyven emberek végtelen sora mellett. Közbe-közbe egy-egy kocsival a bizonyos hat lóval. Friss szalmán állnak, jól megpucolva. A lóápolók a keresztrúdra támaszkodva néznek le reánk. Aztán két málhakocsi, egészen elől a zenekarral. Minden kocsiban a századlámpa sárga fénye pislog. A mozdony mögött két szerény másodosztályú vagon a tisztikar számára. (...) Éles trombitajel vág végig a fejünk fölött a mozdony felől. Az ezredtrombitás fújja a beszállást. Mindenki a helyén van. Még egy rövid kézszorítás és a tisztek felugrálnak a vagonjukba. A mozdony hosszan felsívít és a vonat elindul. [...] Ahogy lassan

elgurulnak előttünk a vagonok, minden vonat rakomány más nótát énekel. Karok, sapkák lengenek. Az egyik vagon elmegy előttünk egetverő énekkel; éppen ennél a sornál tartanak: «...disznó szerbek számára...». A következő vagonból más ritmusban ez zúg felénk: «...szakaszve-ze-től!...» Két vagon közös nótát fúj: «...maradt itthon kettő-három, nyomorult...» Egyre gyorsabban szaladnak előttünk a vagonok. (...) Aztán eltűnik az egész, már csak az utolsó kocsival három piros lámpáját látjuk, de a távolból, a sötét estéből, amelybe elrohant velük a vonat, ordítva száll a hang felénk, az összekeveredett tíz-húsz bakanóta zeng-harsog a levegőben, viszi a mozdony az éjszakába ezt a félelmetes vas-hangszert, ezt a vágató orgonát: a háborúba rohanó éneklő vonat. Egyre messzebből zúg. Aztán vége.”

Molnár Ferenc
1916

MUNKÁSPÁRTI EMLÉKEZTETŐ: TRIANON, AZ EURÓPAI NAGYTŐKE RABLÓBÉKÉJE

A Munkáspárt első alkalommal emlékezett meg a trianoni békediktátum évfordulójáról. Szolnokon, a Tiszai Hajósok téren lévő emlékműnél tartott ünnepséget Turi Kristóf, végzős gimnazista nyitotta meg, majd Farkas Péter egyetemi hallgató szőtt az első világháború okairól. 1919-ben a Tanácsköztársaság honvédő háborút folytatott a tőkés Csehszlovákia és Románia, illetve az Antant ellen. Ez volt a 20. század folyamán az egyetlen alkalom, amikor Magyarország külső segítség nélkül magyar területeket szerzett vissza. A Tanácsköztársaság sokat tett a dolgozókért, de egyben a magyar nemzetért is – hangsúlyozta.

Az ünnepségen beszédet mondott Thürmer Gyula, a párt elnöke. Az első világháborúért Európa tőkés körei a felelősek – mondotta. Nem a népek és nemzetek háborúja volt, hanem a tőkés csoportoké. A párt elnöke kiemelte: a magyar katonák hősiességgel küzdöttek a háborúban. Elhitték, hogy királyuk és parancsnokaik nemes célokért áldozzák fel őket. A magyar uralkodó osztály azonban nem a hazát védte, hanem új területeket akart megszerezni. Nem a békét védte, hanem a

háborút használta saját céljainak elérésére. A katonák hősként haltak meg, rossz célokért.

A kérdés nem az, hogy elítéljük-e Trianont – mondta. Minden magyar embernek el kell ítélnie. A kérdés az, hogy mit teszünk ellene. A Horthy-rendszer a fasiszta Németországgal való együttműködéssel akarta Trianont megváltoztatni, s belevitte az országot a második világháborúba. A trianoni határok ma is érvényesek. A rendszerváltás után számos helyzet adódott arra, hogy a magyar kormányok felvessék Trianon ügyét. Nem tették! Magyarország nem tudta visszaszerezni a szomszédos országokhoz került magyarok lakta területeket.

Thürmer Gyula kiemelte: miután beléptünk a NATO-ba és az EU-ba, erre már nincs is mód. A magyar tőkésosztály ismét leszerepelt. Siratja Trianont, de amikor cselekedni kellene, nem cselekszik. Soha többet háborút! Ki a NATO-ból, ki az EU-ból! Ezt akarja a Munkáspárt.

A Tiszai Hajósok téren lévő emlékműnél a Munkáspárt koszorúját Thürmer Gyula elnök, Bencsik Mihály alelnök, megyei elnök és Farkas Péter, a rendezvény szónoka helyezte el. ■

NORMANDIAI PARTRASZÁLLÁS – MOSZKVÁBÓL NÉZVE

„NEM FÉR HOZZÁ SZEMERNYI KÉTSÉG SEM, HOGY A SZOVJET NÉP MINDENKÉPPEN MEGNYERTE VOLNA A HÁBORÚT”

Míg Nyugaton sokan a normandiai partraszállást tekintik a második világháború fordulópontjának, Oroszországban az az általános vélekedés, hogy a fegyveres konfliktusban összesen húszmillió embert veszítő Szovjetunió 1944. június 6-ra már saját maga erejéből is megfordította a háború állását.

Franciaország, Nagy-Britannia, az Egyesült Államok és Németország vezetői mellett Vlagyimir Putyin orosz elnök is részt vett a normandiai partraszállás hetvenedik évfordulójának alkalmából múlt pénteken megtartott ünnepségen. A „leghosszabb napon” az angolszász szövetségesek megnyitották a világháború második frontját. Akkortól kezdve a Harmadik Birodalom már

harapófogóban volt: keletről a Vörös Hadsereg, nyugatról pedig a brit és amerikai erők nyomultak előre. Az évforduló kapcsán a Reuters brit hírügynökség oroszországi tudósítója arról kérdezősködött Moszkvában, hogy az orosz lakosság körében miként vélekednek a partraszállásról, a D-napról (D-Day). „Egy kicsit segített rajtunk, de csak egy kicsit” - mondta egy idős fizikus, Galina Makarenko, akit annak idején Moszkvából Kazahsztánba költöztettek, hogy megmeneküljön a németek előrenyomulásától.

Hasonló véleményen volt egy 64 éves nyugdíjas férfi, Nyikolaj Koszjak is: „Nem fér hozzá szemernyi kétség sem, hogy a

szovjet nép mindenképpen megnyerte volna a háborút, mert az emberek kétségbeesettek voltak, erőt gyűjtöttek, és megtanultak háborúzni”.

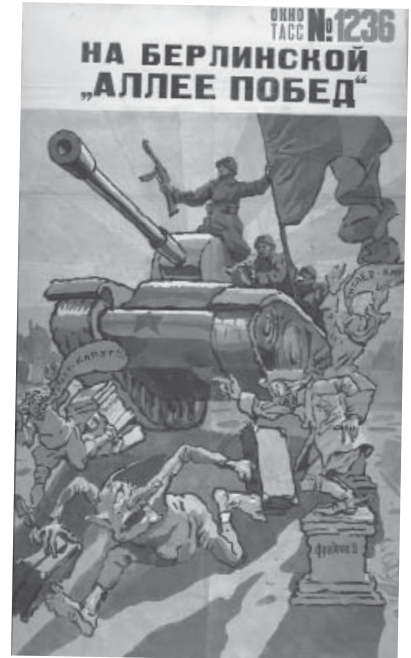
A partraszállás időzítése egyike volt a vitás kérdéseknek a háborús szövetségesek között: a szovjet vezető, Sztálin közel két évvel a D-nap előtt, már 1942 augusztusában követelte Franklin D. Roosevelttől és Winston Churchill brit kormányfőtől a második front megnyitását annak érdekében, hogy Berlint a német csapatok egy részének elvonására kényszerítsék a keleti frontról.

A tolmácsok jegyzőkönyve szerint a moszkvai találkozón Churchill azzal érvelt, hogy még korai lenne újabb frontot nyitni, Sztálin erre azzal vágott vissza, hogy „a háborút nem nyerheti meg egy olyan férfi, aki nem mer kockázatot vállalni”.

A szövetségesek a partraszállásra készülve több mint 150 ezer amerikai, brit és kanadai katonát sorakoztattak fel, és hónapokon keresztül bombáztak célpontokat a nácik által megszállt Franciaországban.

Oroszországban sokan máig úgy gondolják, hogy ez a késedelem szándékos időhúzás volt. „Churchill azt akarta, hogy az oroszok és a németek elpusztítsák egymást ebben a háborúban, és akkor akart belépni, amikor már mindkét fél meggyengült” - mondta Koszjak.

Igor Tolkarev kommunikációs szakértő azon véleményének adott hangot, hogy

Churchill „csak ránk várt, és mindössze akkor döntött a partraszállás mellett, amikor a csapataink offenzívát indítottak”.

Az időzítésnek Ljudmila Krilova nyugdíjas mérnök szerint is politikai okai voltak. „A Nyugat abban volt érdekelt, hogy a kommunizmus ne terjedjen Európaszerte. A nyugati országok vezetői talán ezért nem voltak érdekelték a Vörös Hadsereg diadalmas győzelmében és a háború gyors lezárásában” – jelentette ki az asszony, majd a 11 éves unokája hozzátette, hogy „ha nincs a Vörös Hadsereg, akkor mi, oroszok nem állnánk ma itt”.

NATO A KERTEK ALATT

Oroszország „ellenséges megnyilvánulásnak” fogja tekinteni a NATO-erők jelenlétének bárminemű megerősítését határai közelében, és válaszlépéseket fog tenni – jelentette ki Vlagyimir Tyitov első külügyminiszter-helyettes. Tyitov közvetve óva intett Finnország semleges státusának megváltoztatásától is.

Számottevő NATO-erők Közép- és Kelet-Európába telepítése, még ha azt rotációs alapon hajtják is végre, közvetlenül sértené a NATO és Moszkva közötti együttműködés 1997-ben aláírt alapító okiratát – tette hozzá. Ez

esetben „kénytelenek lennének megtenni minden szükséges politikai és katonai intézkedést biztonságunk megbízható védelmére” – hangoztatta.

Az ukránjai események az euro-atlanti biztonsági rendszer válságáról tanúskodnak, a NATO-é a felelősség az ukrán válság elmérgesedéséért.

A szövetség (légi) járőrözési tevékenységének fokozása a balti államokban, erőinek növelése a közép- és kelet-európai államokban, valamint a Baltikumban és a Fekete-tengeren, az orosz határok közelében végzett

hadgyakorlatoknak intenzívebbé tétele és az AWACS (felderítő) repülőgépek használata Ukrajna határai mentén, mind csak súlyosbítják a már amúgy is bonyolult helyzetet. „Az a próbálkozás, hogy a szövetség számára a Keletről érkező fenyegetés elrettentésének szokásos nyomvonalán keressenek új szerepet, semmissé teheti a katonai bizalomépítés érdekében tett többéves erőfeszítéseket, és felgyorsíthatja a fegyverkezési versenyt, ami komoly következményekkel járna az euro-atlanti térség minden állama számára” – tette hozzá Tyitov.

ASZAD ISMÉT GYŐZÖTT

AMERIKA FELFEGYVERZI A SZÍRIAI TERRORISTÁKAT

Elsőpró többséggel ismét Bassár al-Aszad lett Szíria elnöke, üzenet a Nyugatnak, hogy magas volt a választási részvétel is a polgárháborúba taszított országban. Közben Washington lényegében beismerte: fegyvert szállít a szíriai terroristáknak.

A szír nép szabad nép, s eltökélt szándéka, hogy megvédi szabadságát - jelentette ki Bassár al-Aszad eddigi szír elnök, aki 73,42 százalékos részvételi arány mellett a szavazatok 88,7 százalékaival nyerte meg az elnökválasztást. A szír emberek magas részvételi aránya erőteljes üzenet a Nyugatnak, amely háborúba akarja rántani Szíriát. A G7-ek tanácskozásán a világ vezető tőkés országai fiktívnek nyilvánították a szír elnökválasztást.

Szíria népe kiállt Bassár al-Aszad elnök mellett, mert nem akar amerikai vagy nyugat-európai gyarmat lenni. Saját útját akarja járni, és az elnökben látja ennek biztosítékát. Bassár al-Aszad győzelme azoknak is segít, akik a világ más tájain küzdenek saját függetlenségükért, az USA és az EU elnyomása ellen.

Susan Rice, az amerikai elnök nemzetbiztonsági tanácsadója közben utalást tett arra, hogy az Egyesült Államok „halált okozó eszközökkel” is támogatja az általa „mérsékeltnek” tartott szíriai ellenzéki erőket.

„Az Egyesült Államok a humanitárius segélyek legnagyobb szállítója, hozzájárulása 1,7 milliárd dollár volt” - jelentette ki a CNN-nek nyilatkozva a normandiai partraszállás 70. évfordulójának megemlékezéseinek részt vevő Rice a franciaországi Colleville-sur-Merben. „Az Egyesült Államok ezért növelte támogatását a válogatott mérsékelt ellenzéknek, halált okozó és halált nem okozó segélyt biztosítva, amellyel a civil és a katonai ellenzék is támogathatjuk” - mondta.

Az amerikai kormány eddig nem ismerte el hivatalosan, hogy „halált okozó” eszközöket szállít a szíriai ellenzéknek. Rice nem részletezte, hogy milyen szállítmányokról van szó. Caitlin Hayden, a Nemzetbiztonsági Tanács szóvivője annak

a megválaszolása előtt is kitért, hogy vajon Rice bejelentése változást jelent-e Washington Szíria-politikájában.

„Nem vagyunk abban a helyzetben, hogy részletezzük a segítségnyújtásunkat, de azt világossá tettük, hogy mind katonai, mind nem katonai eszközöket biztosítunk az ellenzék számára” - mondta Hayden.

A közvetlenül a szíriai felkelőknek nyújtott, hivatalosan „halált nem okozó” eszközökre korlátozó amerikai támogatás értéke 287 millió dollár. Sajtóértesülések szerint emellett a Központi Hírszerző Ügynökség (CIA) részt vett Jordániában a mérsékelt ellenzéki erők fegyvereseinek kiképzésében.

A The Daily Beast amerikai hírportál május közepén közölte, hogy a Szabad Szíriai Hadsereg amerikai gyártmányú, TOW típusú harckocsi-elhárító fegyvereket kapott egy olyan „próbaprogram” keretében, amelyben azt tesztelik, hogy a mérsékelt szíriai felkelők képesek-e „felelősségteljesen” alkalmazni a korszerű fegyvereket. ■

SEMMIBE VESZIK A PALESZTINOKAT

„Súlyos aggodalmát” fejezte ki az ENSZ illetékes különbizottságának elnöke Kairóban a megszállt palesztin területeken és a megszállt Golán-fennsíkon élő palesztinok és egyéb arab népcsoportok emberi jogi helyzetével kapcsolatban. Haniff Hussein kiemelte, hogy eddig több mint hetvenöt fogoly került kórházba azok közül, akik éhségstrájkjal tiltakoznak az említett eljárás ellen. A diplomata hangsúlyozta, hogy az érintettek azért küzdenek, ami minden ember

alapvető jogai közé tartozik. Minden fogvatartottnak jogában áll, hogy ismerje az ellene felhozott vádakokat, illetve, hogy védekezzen azokkal szemben. Hussein arra hívta fel a figyelmet, hogy már 43. napja folytat éhségstrájkot ilyen módon őrizetbe vett palesztinok egy körülbelül százfős csoportja. Malajzia állandó ENSZ-képviselője szerint szemtanúk arról számoltak be, hogy a börtönhatóságok gyakran figyelmen kívül hagyják a foglyok legalapvetőbb egészségügyi szükségleteit, ami egyes esetekben halálos következménnyel járt. Egyes foglyok 20-25 éve várják rács mögött, hogy perbe fogják őket - tette hozzá.

Az ENSZ-misszió aggasztó jelentéseket kapott Ciszjordániából, amelyek az izraeli biztonsági erők által palesztin gyerekekkel szemben gyakorolt, indokolatlan arányú erőszakról szólnak. Hussein határozottan elítélte a legutóbbi, május 15-i esetet, amikor az izraeli fegyveres erők „szándékosan agyonlőttek egy 16 és egy 17 éves fiatait”, akik a lövések pillanatában nem jelentettek közvetlen veszélyt.

Hussein kiemelte, hogy a statisztikák szerint az elmúlt tíz évben a biztonsági erők által elkövetett 179 hasonló incidensben mindössze 16 gyanúsítottat vettek őrizetbe, s csak hét embert ítélték el.

25 ÉVE

KÁDÁR JÁNOS NÉLKÜL

A XX. század legnagyobb magyar politikusára emlékezünk
JÚLIUS 5-ÉN, SZOMBATON, BUDAPESTEN, KÁDÁR JÁNOS TEMETÉSÉNEK 25. ÉVFORDULÓJÁN.

GYÜLEKEZŐ A KELETI PÁLYAUDVAR ELŐTT, BAROSS GÁBOR SZOBRÁNÁL REGGEL 9 ÓRA 30 PERCKOR.
INNEN KÖZÖSEN VONULUNK KÁDÁR JÁNOS SÍRJÁHOZ.

Gyere el, várunk! Hozd el a családodat, hívd el ismerőseidet!

**MINDENKINEK ITT A HELYE, AKINEK JÓ VOLT A SZOCIALIZMUS,
AKI BECSÜLTE KÁDÁR JÁNOST!**

A Magyar Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Frankfurter Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető.